

Zdaj pa že na prvi pogled razumemo, kaj je hotel Blaznik povedati. Povedal je, da so izvodi defektni radi 9. pole, nikjer pa ne stoji, da je 9. pola defektna, ker bi bil sicer napisal: 47 Ex. mit defekt. 9. Bog.

Iz Blaznikovega obračuna smemo tedaj sklepati, da je onim 47 izvodom 9. pola manjkala, zato so bili ti izvodi defektni. Pozneje je dal Blaznik manjkajočo deveto polo na novo postaviti in natisniti; tako je dobil 47 novih kompletnih in ni imel nič več defektnih izvodov „Poezij“. Pri tem poznejšem natisku 9. pole so nastale one tiskovne napake („sēsti“ i. dr.). Blaznik je izpopolnil defektne izvode po pesnikovi smrti, verjetno, predno je prodal ostanek naklade Wagnerju. Tudi ni izključeno, da sta to naredila Blaznik in Wagner sporazumno.

Zaporednost treh variant „Poezij“ je tedaj: Prva in druga varianta z akrostihom in brez akrostiha v magistralu sta nastali ob istem času. Tretja varianta z „defektno“ 9. polo pa šele po pesnikovi smrti.

Omeniti pa moram še, da vse to, kar sva povedala Kidrič in jaz, ni prav nič novega! Vse te variante „Poezij“ je dognal že J. A. G[lonar] v kratki beležki „O raznih izdajah Prešernovih ‚Poezij‘ iz leta 1847“ (Slovenski tisk, knj. I. str. 16) in je tudi pravilno razložil, kako so nastali defekti (napake) 9. pole. Kidrič ni upošteval njegove razlage, a je tudi ni ovrgel, in se je zato brez uspeha trudil ob treh variantah „Poezij“. (Dalje.)

Av g. Pirjevec.

Glose

Predsednik Peter Živković je kakor piše „Jutro“ v uvodniku, v govoru na seji izvršilnega odbora proslule JNS „razbil spletke, da pomenja njegov prihod na vodstvo stranke nekaj fašistični preokret, in odkrito se je izjavil za načelo dosledne demokracije“. Živković, pa dosledna demokracija? Vse je mogoče, bi dejal Sančo Pansa, a Polonij iz Hamleta bi zamahnil rekoč: Proso za drozge! — Ker pa je gospod Peter Živković, sedaj predsednik JNS, za dosledno demokracijo, je „v zvezi s tem upravičeno mogel reči, da imajo jugoslovenski nacionalisti najmanj razloga, se bati politične svobode. Ravno ker svobode še ni, se dogaja, da je nacionalna misel izročena pritisku z mnogih strani.“ Živković je tudi izrazil svojo in cele stranke trdno voljo „da se mora rešiti hrvatsko vprašanje na kar najbolj pravičen način“. „S posebnim poudarkom je predsednik g. Živković podčrtal načelo polne enakopravnosti kot osnove za reševanje našega notranjega nacionalnega problema — — — Razumljivo je, da so te besede g. Živkovića napravile v hrvatski javnosti globok vtis in da se jim upravičeno pripisuje večja važnost nego frazerskemu izmikanju raznih skupin, ki neprestano govorijo o hrvatskem vprašanju, če jih pa primeš za besedo, se pokaže, da mislijo na stara srbijanska okrožja“. Kaj pa, če vse te značilne izjave gospoda predsednika Živkovića niso drugega ko „frazersko izmikanje“ stranke, ki ne ve, ne kod ne kam? Ko je namreč ta stranka imela v Sloveniji in na vladi vso moč in oblast, je malo manj ko po fašistično uničevala existenco ljudem, ki so svoj glas zastavili za načelo dosledne demokracije, za politično svobodo, za kar najbolj pravično rešitev hrvatskega in slovenskega vprašanja. Grenek je kruh opozicije.

Jasnost velja! — Beograjska „Samouprava“, glasilo JRZ, izjavlja dne 4. t. m. z vso odločnostjo: „Tisti, ki misli, da bo vlada g. dr. Stojadinovića odobrila ali trpela snovanje kakršnekoli verske, plemenske ali pokrajinske (sic!) stranke, se vara, ker tega ne bo nikdar doživel pod to vlado. Vse ono, kar ruši ali slabi naše narodno ali državno edinstvo, mora danes v naprej računati na močan in odločen odpor. To morajo vedeti vsi brez razlike, pa naj se nahajajo na levi ali na desnici.“

S. L.